

การนมัสการ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเข้าใจการนมัสการ
2. เพื่อไปร่วมนมัสการที่คริสตจักรและกลุ่มเซลล์อย่างสม่ำเสมอ
3. เพื่อสามารถนมัสการพระเจ้าเป็นการส่วนตัวได้

คุณเคยรักใคร่ไหม?

คำถามนี้อาจเป็นคำถามง่ายๆที่เราตอบได้คือ ใช่ เราเคยรัก
อย่างน้อยที่สุดก็คือรักพ่อแม่พี่น้องและคนในครอบครัวของเรา และ
หากจะถามต่ออีกว่าคุณรักเขาเหล่านั้นมากแค่ไหน มันก็คงยากที่จะ
บรรยายออกมาเป็นคำพูดได้เพราะความรักมีมากจนไม่สามารถหาสิ่งใด
มาเปรียบเทียบความรู้สึกนั้นได้ และหากเราจะต้องแสดงออกถึง
ความรักที่เรามีต่อคนที่เรารักบางคนอาจแสดงออกโดยการกอด การ
หอมแก้ม หรือการพูด หากรู้สึกอยากแสดงออกถึงความรักมากๆ ก็
จะต้องกอดแรงๆ หอมแรงๆ หรือพูดดังๆ

แล้วกับพระเจ้าล่ะ เมื่อเราตัดสินใจรับพระองค์มาเป็นพระเจ้า
ผู้เป็นที่รักของเราแล้วสิ่งที่เราจะแสดงออกถึงความเคารพรักและเทิดทูน
บูชาพระองค์นั้นคือ

อะไร คำตอบก็คือ

การนมัสการ

พระองค์นั่นเอง

การนมัสการหมายถึงอะไร?

การนมัสการ หมายถึง การกระทำที่เราแสดงออกถึงการเคารพรักและเทิดทูนบูชา สรรเสริญและยกย่องพระเจ้าอย่างสูงสุด

การนมัสการนั้นทำอะไรกันบ้าง?

กิจการ 2:41-47 ได้แสดงถึงการนมัสการของเหล่าสาวกในยุคแรกว่าพวกเขา

1. ร้องเพลงสรรเสริญร่วมกัน
2. รับฟังคำสอน/คำเทศนาจากผู้รับใช้พระเจ้า
3. สามัคคีธรรมร่วมกันหมายถึง การมีความสัมพันธ์กันในหมู่พี่น้องคริสเตียน
4. การหักขนมปังร่วมกัน คือ ร่วมพิธีมหาสนิท
5. อธิษฐานร่วมกัน
6. สามัคคีธรรมที่พระวิหาร(โบสถ์)และตามบ้าน (กลุ่มเซลล์)
7. รับประทานอาหารร่วมกัน
8. ถวายทรัพย์เพื่องานรับใช้ของพระเจ้า

การนมัสการที่พระเจ้าพอพระทัย

พระเยซูตรัสกับหญิงชาวสะมาเรียว่า “แต่วาระนั้นใกล้เข้ามาแล้ว และบัดนี้ก็ถึงแล้ว คือเมื่อผู้ที่นมัสการอย่างถูกต้องจะนมัสการพระบิดา ด้วยจิตวิญญาณและความจริง เพราะว่าพระบิดาทรงแสวงหาคนเช่นนั้นนมัสการพระองค์” (ยอห์น 4:23)

การนมัสการที่พระเจ้าพอพระทัยมีลักษณะสี่ประการคือ

1. เมื่อเรานมัสการอย่างถูกต้อง การนมัสการต้องตั้งอยู่ บนความจริงในพระคัมภีร์ไม่ใช่บนความคิดเห็นที่เรามีต่อพระเจ้า เช่นในพระคัมภีร์ พระธรรมสดุดี 47:1 ดูก่อนชนชาติทั้งหลาย จงตบมือ จงโห่ร้องถวายพระเจ้าด้วยเสียงไชโย ดังนั้นเราจึงตบมือและโห่ร้องแด่พระเจ้าได้

2. เมื่อเรานมัสการด้วยความจริงใจ การนมัสการต้องเป็นของแท้ที่มาจากใจ มันไม่ใช่แค่กล่าวถ้อยคำที่ถูกต้องเท่านั้น แต่เราต้องคิดอย่างที่ปากเราพูดออกมาด้วย

เมื่อเรานมัสการพระเจ้าทอดพระเนตรผ่านคำพูดของเรา เพื่อจะดูว่าที่ในจิตใจของเรา พระคัมภีร์กล่าวว่า “มนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระเจ้าทอดพระเนตรจิตใจ” (1 ซามูเอล 16:7)

3. เมื่อการนมัสการด้วยความคิด การใช้ความคิดของเราในการนมัสการพระเจ้า เริ่มต้นที่ ฝึกคิดถ้อยคำใหม่ๆ เพื่อนมัสการพระองค์ หรืออาจอ่านจากพระธรรมสดุดีก็ได้ เป็นการจดจ่อความคิดของเราไปที่ความรัก ความงาม ความยิ่งใหญ่ ความยุติธรรม ของพระเจ้า

4. เมื่อการนมัสการของเรามีการปฏิบัติ พระคัมภีร์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์และเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการนมัสการโดยวิญญาณจิตของท่านทั้งหลาย” (โรม 12:1)

ทำไมพระเจ้าจึงต้องการตัวของเรา ทำไมพระองค์ไม่ตรัสว่า “ถวายจิตวิญญาณของท่าน” ก็เพราะถ้าปราศจากร่างกายเราก็ไม่สามารถทำอะไรได้เลย ดังนั้นเราจึงใช้ร่างกายของเราในการนมัสการพระเจ้า

ใน 2 ซามูเอล 6:16-23 เป็นตอนหนึ่งที่เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่อง การนมัสการพระเจ้า คือเมื่อกษัตริย์ดาวิดได้รับหีบพันธสัญญาพระองค์ ทรงกระโดดโลดเต้นรำถวายแด่พระเจ้า เมื่อมีคาลราชธิดาของซาอูล เห็นก็ได้กล่าวหมิ่นประมาทกษัตริย์ดาวิด “วันนี้พระราชแห่งอิสราเอล ได้เกียรติยศนักหนาที่เดียวนะเพคะ ทรงถอดฉลองพระองค์วันนี้ต่อ หน้าสาวใช้ของข้าราชการ อย่างกับคนถ้อยแก้ผ้าด้วยไม่มีความอาย” (2 ซามูเอล 6:20) แต่กษัตริย์ดาวิดได้ตรัสตอบไปว่า **“เป็นงานที่ถวายแด่พระเจ้า ผู้ทรงเลือกเราไว้แทนเสด็จพ่อของเจ้า และแทนราชวงศ์ ทั้งสิ้นของพระองค์ท่าน ทรงแต่งตั้งให้เราเป็นเจ้าเหนืออิสราเอล ประชากรของพระเจ้าและเราจึงจะรำเรงต่อพระพักตร์พระเจ้า เราจะอ้อมตัวของเรายิ่งกว่านี้อีกให้ปรากฏแก่ตาของเราเองว่าเป็นคนต่ำ”** (2 ซามูเอล 6:21-22) ซึ่งการนมัสการที่กษัตริย์ดาวิดทรงกระทำนั้น พระองค์ทำด้วยความจริงใจต่อพระเจ้าอย่างแท้จริง

การนมัสการไม่ขึ้นอยู่กับอารมณ์ บางครั้งเราต้องตัดสินใจ โดยเฉพาะหากเราเหนื่อย มีปัญหา ทุกข์ใจ แต่เมื่อเราหันความสนใจของเราออกจากตัวเองและเพ่งมองไปที่พระเจ้าใคร่ครวญถึงสิ่งที่พระองค์เป็น สิ่งที่พระองค์ทำ การกระทำเช่นนี้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า

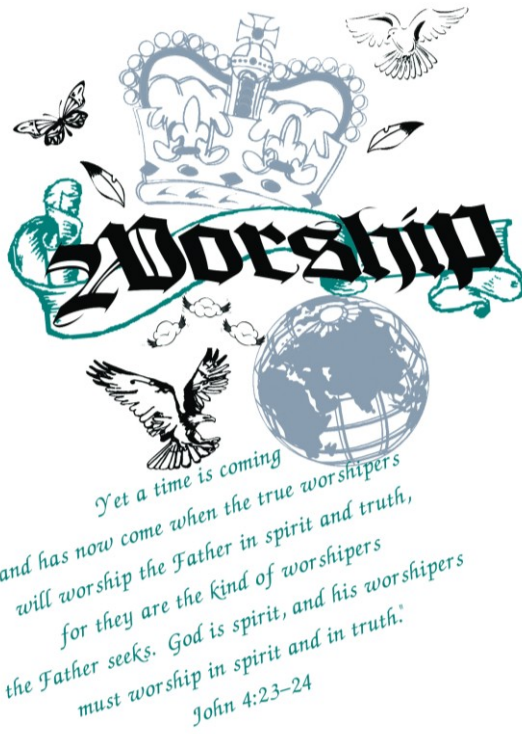

พระคัมภีร์เตือนเราอย่างไรเรื่องการนมัสการ?

ฮีบรู 10:25 “อย่าขาดการประชุมเหมือนอย่างบางคนที่ขาด
อยู่นั้น แต่จงพุดหนุนใจกันให้มากยิ่งขึ้น เพราะท่านทั้งหลายก็รู้ว่า
วันนั้นใกล้เข้ามาแล้ว”

ข้อสังเกต

หลายคนถือเอาอารมณ์ที่คล้อยตามดนตรีว่าเป็นการเคลื่อนไหว
ของพระวิญญาณ แต่การนมัสการที่แท้จริงเกิดขึ้นเมื่อจิตวิญญาณของเรา
เราตอบสนองต่อพระเจ้า ไม่ใช่ต่อทำนองเพลง

สิ่งใหม่ที่ฉันได้เรียนรู้

